

Герої не вмирають!

Після загибелі матері 3-річна Оксаночка навідріз відмовляється дивитися мультфільми російською

Історія до сліз про Олену Созонюк – на с.3

Фотофакт

Фото Із сайту novezzitya.com.ua

«Скільки живу на світі, не бачила подібних!»

«Ми з дідом самі навіть не здужали їх вирвати»

В Угриничах на Любешівщині вродили рекордні буряки. Один із них заважив аж 10 кілограмів!

Наталія МУХА

А виростило такі величезні бурячища подружжя пенсіонерів Ніни та Олександра Матюків. Як розповіли господарі газеті «Нове життя», раніше вони відводили чималеньку грядку під цей кормовий овоч. Але нині вже сили не ті, тож значно зменшили площі. Ось і цього року посіяли лише кілька рядочків насінням, яке купила жінка у місцевому магазині. Поле вибрали біля малини, родюче, ще й добряче його підживили гноєм перед тим, як сіяти.

«І всі буряки зійшли один в один. Та такі вже вдалися, що я, скільки живу на світі, не бачила подібних. Усі такі величезні! Ми з дідом навіть і не здужали їх вирвати, то приїжджали діти зібрати урожай», — розповіла Ніна Матюк. ■

У номер!

Фото Волинського прикордонного загону.

Затія утекти з тріском провалилася.

Підкупити прикордонників у «Ягодіні» за 500 доларів не вдалося

Зробити це намагалися двоє чоловіків, охочих виїхати за межі України. Обох затримали у пункті пропуску для залізничного сполучення

Софія ГАВРИЛЮК

Волинські прикордонники задокументували два випадки, коли подорожні намагалися дати неправомірну вигоду. Як інформують у Волинському прикордонному загоні, чоловіки їхали до Польщі потягом Київ–Хелм.

У 44-річного жителя Херсонщини під час паспортного контролю інспектор виявив фальшиву довідку про непридатність до військової служби. Тоді він запропонував прикордоннику 500 доларів. А киянин, який теж отримав відмову в пропуску, сподівався безперешкодно потрапити за кордон за 400 євро та 4000 гривень.

В обох випадках прикордонники від неправомірної вигоди відмовилися та поінформували співробітників Нацполіції про виявлення кримінальних правопорушень, передбачених ст. 369 ККУ «Пропозиція або надання неправомірної вигоди службовій особі». ■

Тільки факт

Перебуваючи у бомбосховищі у Києві, міністр закордонних справ Дмитро Кулеба звернувся до Ради Європейського Союзу із закликом надати Україні більше систем ППО, запровадити санкції проти Ірану та жорсткий дев'ятий пакет санкцій проти РФ.

Болить!

Фото з домашнього архіву подружжя ЧЕКЕРЕНДІВ.

Подружжя із внучкою Анею, якою так тішився дідусь.

Фото Катерини ЗУБЧУК.

Руслана Чекеренда: «Я вдячна Богові, що дав мені такого чоловіка, бо справді була «за мужем».

«Вісім місяців минуло, як загинув чоловік, а мені все не віриться, що його вже ніколи не буде з нами»

На першому тижні повномасштабного вторгнення росії в Україну обірвалося життя жителя села Покащів, що на Ківерцівщині, Богдана Чекеренди. Овдовіла дружина бійця, без батька залишилися дві доньки й син, без дідуся — маленькі внучка й онук. Жінка, пригадуючи прожиті у парі роки, дякує Богові, що «справді була «за мужем»

Катерина ЗУБЧУК

Фото з домашнього архіву подружжя ЧЕКЕРЕНДІВ.

Єдине фото, на якому Богдан Чекеренда вже у військовій формі.

Після випускного класу він вступив до Рожищенського зооветеринарного технікуму, я — до Луцького педагогічного училища. У 1991-му провела його на строкову службу.

«Мені так важко...
Не знаю, чи зможу
вам щось
розповісти.»

Ще до армії пообіцяли одне одному, що будемо разом. дочекалася я його. А коли повернувся додому, то ми скоро й одружилися. Весілля було велике — на 300 чоловік. Було справді весело. У наступному році відзначали б 30-ліття шлюбу — перлинне весілля. Не судилося...

Ще у школі подобалися одне одному. Зустрічалися, як учнями були.

«МИ ЩЕ ДО АРМІЇ
ПООБІЦЯЛИ ОДНЕ
ОДНОМУ, ЩО БУДЕМО
РАЗОМ»

Перед тим, як приїхати до Руслани Чекеренди, у якої війна забрала чоловіка, зателефонувала їй, аби домовитися про зустріч. Жінка крізь сльози говорила: «Мені так важко... Не знаю, чи зможу вам щось розповісти». Змогла. Бо почалося наше спілкування з того, що я попросила згадати, як складалося їхнє подружнє життя. Одне слово — про любов, яка й привела двох молодих людей до шлюбу. Власне, про те, що, судячи з почутого, гріє душу й тепер, коли коханого вже нема: — Ми обоє — покащівські. Богдан старший за мене на рік.

Продовження — на с. 6-7

Пульт тижня

З цією автівкою у родини було чимало спогадів...

Бабуся передала на фронт автомобіль покійного чоловіка

На VAZ-21013 були покупці, але родина вирішила, що машина має служити військовим

Олена КУЧМА

Мешканка села Туличів Ковельського району Любов Антонюк разом із сином та внуком вирішили передати на потреби Збройних сил України автівку покійного чоловіка. За словами пані Любові, нею ніхто не їздив понад два роки, тож жигулі поки що не на ходу.

Волонтер Володимир Тарасюк перевіз машину до Володимиря. Там місцевий майстер Максим Клим'юк, який лагодить автівки для військових, має довести її до ладу: пофарбувати, перевірити акумулятор, ходову частину та мотор, а тоді перевезти на передову. ■

19-річного ковельчанина судили за вбивство співкамерника

Зловмисник відбував покарання через грабїж та заволодіння транспортним засобом, а загиблий — за подвійне вбивство

Ірусина ПРИХОДЬКО

Злочин стався у Луцькому слідчому ізоляторі торік. 19-річний ув'язнений з Ковельського району побив 62-річного співкамерника Василя Пилип'юка, який минулого року в обласному центрі зарубав свою 56-літню дружину та жорстоко розправився із 22-річною донькою.

Відомо, що між чоловіками виник конфлікт. Медики намагалися реанімувати потерпілого, але отримані травми виявилися несумісними із життям.

Днями хлопцеві винесли вирок — наступні сім років і шість місяців він проведе за ґратами. ■

Під час благодійного матчу зібрили понад 150 тисяч гривень на авто для 14-ї ОМБр

На машину потрібно 300 тисяч. Долучитися до збору коштів можете і ви!

Олена БОРИСОВА

Цими вихідними зірки національної збірної України серед ветеранів, об'єднана команда «ТамТам» і ФК «Волинь», зіграли на стадіоні «Авангард» у Луцьку товариський футбольний матч із благодійною метою — зібрати 300 тисяч гривень на авто для 14-ї окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого. Разом із футболістами зіграв і голова Волинської ОВА Юрій Погуляйко.

«Подякуємо нашим хлопцям та дівчатам за можливість вийти сьогодні на поле та за кожен день, який вони здобувають для нас у бою», — зазначив він перед грою.

Під час благодійного матчу на авто для 14-ї ОМБр зібрили 126 202 гривні, 1 000 злотих, 50 євро та 10 доларів. Крім того, на банці в Монобанку, куди всі очі можуть переказувати гроші, наразі накопичено понад 25 тисяч гривень.

Донатити можна ще до 22 жовтня на номер картки Монобанку: 5375 4112 0106 5336. ■

Герой із сусідньої вулиці

Василь Мазурик: «Нинішня війна — це продовження боротьби наших предків».

«Надихають хлопці з УПА»: керівник музею воює у Волинській бригаді

Директор «Історико-культурного комплексу «Вовчак — Волинська Січ» Василь Мазурик став на захист України 24 лютого, одразу після початку повномасштабного вторгнення росії

Катерина ЛИТВИНЧУК

«Наша нинішня війна — це продовження боротьби воїнів УПА, наша Перемога — це перемога і для них, та перемога, якої вони так прагнули і якої не дочекалися», — каже воїн.

Як інформує пресслужба 14-ї окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого, свого часу Василь Мазурик обіймав посаду голови Турійської районної державної адміністрації. Багато років працював у лісовій галузі, був начальником управління лісового господарства у Волинській області. У 2015-му разом із колегами зводив оборонні споруди на Маріупольському напрямку, пізніше доправляв ліс і будівельні матеріали на різні ділянки фронту.

— Будучи директором лісгоспу, на території якого знаходиться урочище Вовчак, я й «познайомився» з нашим комплексом та прикипів до нього душою: очолював роботи з упорядкування, згодом — з організації в нас відповідних умов для військового вишколу молоді, який проводила ГО «Сокіл».

Команда «Волинської Січі» дуже велика, наголошує Василь Мазурик. І поки він на фронті, люди, які вклали в комплекс так багато сил, роблять усе, аби він жив і розвивався. Максимум зусиль вони доклали і до організації великого потрійного свята — Дня Покрови Пресвятої Богородиці, 80-ліття УПА, Дня захисників та захисниць України.

«Ще до 24 лютого ми з однодумцями створили в Турійську роту охорони. А о 7-й ранку 24 лютого вже із заплічниками стояли біля військового комплексу.»

— Цьогорічне 14 жовтня для нас особливе — крім традиційних заходів, які проходять на Вовчаку в цей день, ми відкрили експозицію 14-ї окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого, нашої рідної бригади, в якій служить величезна кількість волинців, наших земляків. Ця експозиція

на «Волинській Січі» створена завдяки підтримці командира Князівської бригади полковника Олександра Охріменка. Він відвідував Вовчак ще до початку Великої війни, вболіває не тільки за бригаду, а й за наш комплекс.

Про те, що буде Велика війна, стверджує Василь, знав задовго до її початку.

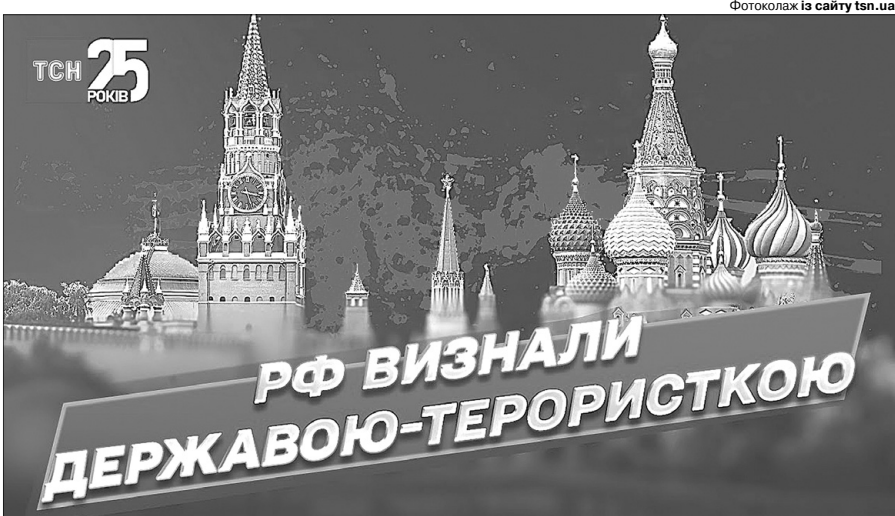
— Ще до 24 лютого ми з однодумцями створили в Турійську роту охорони. А о 7-й ранку 24 лютого вже із заплічниками стояли біля військового комплексу. Ще через годину почали будувати блокпости. А з травня я — у славетній Князівській 14-й бригаді.

У складі свого підрозділу Василь брав участь у важких боях на Донбасі, у звільненні Харківщини. І хоча, каже, не сентиментальний, дорослі і діти, які в звільнених селах і містах вибігали з будинків зі сльозами на очах та вітанням «Слава Україні!», дякуючи нашим воїнам, надзвичайно розчулили.

— Таке кожного з нас мотивує і надихає, просто крила виростають. Тож настрої в підрозділі, який став для мене рідним, бойові. Так триматимемо до самої Перемоги, включно з Кримом. ■

Нарешті!

росію офіційно визнали терористичним режимом

Скільки горя принесла світові ця московія. І ще, на жаль, принесе...

Парламентська Асамблея Ради Європи за результатами термінових дебатів на тему «Нове загострення агресії російської федерації проти України» ухвалила резолюцію, у якій оголосила режим рф терористичним

Василь КІТ

Зі 100 депутатів ПАРЄ за проголосували 99, проти — 0, утримався — 1. Зокрема, до проекту резолюції було прийнято поправку з голосу, в якій зазначається: «Оголосити

нинішній режим російської федерації терористичним». Також Асамблея проголосувала за прискорення створення спеціального міжнародного трибуналу для переслідування злочинну агресії проти України та створення комплексного міжнародного меха-

«Зі 100 депутатів ПАРЄ за проголосували 99, проти — 0, утримався — 1.»

нізму компенсації, включаючи міжнародний реєстр збитків. Крім того, Асамблея підтримала поправку щодо забезпечення України необхідними системами ППО.

ПАРЄ стала першою міжнародною організацією, яка визнала росію державою-терористом.

КОМЕНТАР

Ірина ГЕРАЩЕНКО, народний депутат від фракції «Європейська Солідарність»:

«Іронія долі, що в Асамблеї ПАРЄ зараз головує нідерландський депутат Тіні Кокс, який багато років просував проросійську політику і зробив усе для повернення російської делегації в Страсбург. Але зараз бути другом москви — це політичне тавро, яке може коштувати кар'єри і перевиборів. Тому вчорашні друзі толстого і ко (експредставники росії в ПАРЄ. — **Ред.**) сьогодні є зятими борцями з рф, і це добре». ■

Герої не вмирають!

Фото із сайту 4studio.com.ua.

Фото із сайту novynarnia.com

Олена Созонок ще в 2015 році вирішила вступити до Збройних сил України.

Олена й маленька Оксана під час відпочинку на озері Світязь.

ня старшого сержанта, пройшла курси, стала бойовим медиком. Продовжувала контракт тричі. У лютому 2016-го Олену Созонок нагородили відзнакою Президента України «За участь у антитерористичній операції». Загалом бійчиня має багато грамот і подяк.

...Коли розпочалося повномасштабне вторгнення росіян, Олена з побратимками й посестрами перебувала на полігоні на Рівненщині. «О 4-й годині 24 лютого вона подзвонила мамі і сказала, що почалася війна та що їх вивозять кудись. Все. Питання, воювати чи ні, для неї не стояло. Такий мала характер», — розповідає сестра.

Ще у травні 2022 року Олена подзвонила їй і взяла обіцянку піклуватися про донечку на випадок, якщо з нею щось трапиться. У той час служила на Київщині. «Вона вже тоді щось відчувала. Все казала, що не боїться померти, але дуже боїться, щоб російська армія не прийшла на рідну Волинь», — згадує Ольга.

За час від 24 лютого Олена приїздила додому тричі. Казала, що війна геть інша, ніж була з 2014 року. 2 червня в мамі, пані Віри, різко погіршилося самопочуття — тиск піднявся до критичної позначки, її госпіталізували у стаціонар. За виданою в лікарні довідкою Олена приїхала додому. «То вже дитина, бідна, не відпускала її ні на крок. Я ще подумала: оце ж Оксана за мамою скучила», — розповіла мати бойового медика.

«ЩО, ЛЕНА ЗАГИНУЛА?» — МАТЕРИНСЬКЕ СЕРЦЕ ВІДЧУЛО БІДУ

Про смерть Олени першою дізналася Ольга. З вересня їй написала посестра медикіні: «Найімовірніше, Олена загинула. Був обстріл. Снаряд влучив у бліндаж». Дівчина додала, що їй бракує сили повідомити страшну звістку матері загиблою. Того ж дня ввечері Олі написав побратим захисниці і підтвердив смерть Олени. Важка місія розповісти батькам лягла на плечі Ольги.

«Що, Лена загинула?» — вже на початку дзвінка материнське серце відчувало біду. Перепитала — і поклапа слухавку. Спочатку не повірила, бо ж спілкувалася з донькою за чотири години до цього.

...Трирічна Оксана — маленька мамина копія і за зовнішністю, і за вдачею. Як і матуся, дівчинка дуже бойова. Коли Олена була на війні, бабуся й онучка щовечора молилися за неї. «Ходімо до Бозі за маму молитися», — все просила Оксана. А тепер каже: «Мама нема, не хочу Бозі. Тепер ми вдвох, Оля і я». А ще дитина говорить: «Моя мама померла. Її вбили росіяни». Така маленька, а вже все розуміє. Після загибелі матері дівчинка навідріз відмовляється дивитися мультфільми російською мовою.

Джерело: novynarnia.com. ■

Погляд

Юрій БУТУСОВ,
журналіст,
головний редактор
інтернет-порталу
Цензор.net

Битва за панування над українським небом

Після призначення колишнього главнокомандувача Повітряно-космічних сил Суровікіна командувачем Об'єднаним угрупованням російських військ в Україні кремлівські агресори зосередили усі ресурси для ураження української протиповітряної оборони та авіації

З першого дня війни росіяни намагаються вирішити це завдання, але ППО та ПС ЗСУ продовжують бити окупантів, тому зараз очевидні **нові фактори повітряної операції зс рф**:

1. Застосування іранських дронів «Шахед-136» для ударів по різних містах України з метою розосередження засобів ППО та постійного виявлення їхньої роботи. «Шахеда» не використовують масовано, в ході одного удару, їхня ціль — постійне навантаження української ППО на різних ділянках, дорозвідка. Тому удари здійснюються по тилах, малими групами, кожну добу, без перерв. Це свідчить також про налагоджений канал постачання з Ірану.

2. Терористичні удари по містах, житлових будинках, об'єктах життєзабезпечення та критичної інфраструктури, промислових підприємствах, щоб підірвати волю до спротиву мирного населення та змусити українське командування відволікти і розосередити засоби ППО ЗСУ, відтягнути їх з фронту у тиллові райони. путін застосував проти України тактику Гітлера у Другій світовій, коли нацисти знищували міста й завдавали удари по цивільних об'єктах під час битви за Британію з метою напруження сил ППО.

3. Тактика російське командування намагається змусити українську ППО діяти постійно, проявляти себе, вмикати радари, розосереджувати сили, скувати маневр, щоб полегшити роботу радіоелектронної, космічної, агентурної розвідки та подальше ураження.

4. Зосередження угруповань розвідувальних та ударних безпілотників для виявлення та ураження у тактичній зоні засобів військової ППО на певних напрямках. На деяких напрямках противник почав на глибину до 30-40 км здійснювати пошук групами безпілотників, включно з ударними дронами-камікадзе «Ланцет-3», щоб спіймати наші ЗРК або на переміщенні, або на позиціях, які ще не встигли змінити.

5. Чергування у повітрі біля районів дій української авіації винищувачів МіГ-31 з ракетами далекої дії.

ГОЛОВНІ ВИСНОВКИ:

1. Зараз саме постачання озброєння ППО є головним пріоритетом, що можливо виключно за рахунок постачання від наших союзників по НАТО.

2. Для боротьби у повітрі та застосування сучасних ракет «повітря-повітря» Україні потрібні літаки типу F-16. Для боротьби з дронами союзники могли б надати легкі гвинтові бойові літаки типу Ембраер «СуперТукано», які можуть бути оптимізовані для перехоплення цілей типу «Шахед-136» та застосовуватись для ударів по наземних цілях. Такі літаки постачались до Афганістану. 3. Битва за контроль над повітрям є ключовою передумовою для стратегічної наступальної операції зс рф, яку, за усіма ознаками, готує російське командування, щоб зупинити українській наступ та перехопити стратегічну ініціативу у війні...

Найважче, що нам потрібно сприйняти, що ППО не зможе прикрити усі цивільні об'єкти від дій російських терористів. З цими постійними ударами доведеться навчитись жити, так само як це робили мешканці Лондона та багатьох міських Британії, які потерпали від гітлерівських бомбардувань під час Другої світової. Ми вистоїмо та перемаємо так, як це зробили демократичні держави у той страшний час. ■

«Вона рятувала інших, а себе врятувати не змогла»

Минуло 40 днів, як у селі Обенижі Ковельського району провели в останню путь бойового медика 14-ї механізованої бригади імені князя Романа Великого Олену Созонок. Жінка стала до лав українського війська ще у 2015 році. Тоді вона служила кухарем, а згодом пройшла курси та стала медиком. 3 вересня 2022-го 28-літня військова загинула у Харківській області. Осиротіла її трирічна донька Оксана

Марина ЛУГОВА

«СКАЗАЛА, ЩО ВЖЕ ПІДПИСАЛА КОНТРАКТ. НАЧЕ ВІДРО ХОЛОДНОЇ ВОДИ ВИЛИЛА»

Малою Олена мріяла носити форму і працювати в поліції. Однак боялася, що за станом здоров'я її у правоохоронні органи не візьмуть. Після школи вступила до Львівського міжрегіонального вищого професійного училища залізничного транспорту. Обрала професію провідниці, бо дуже любила подорожувати. Влаштувалася на потяги Ковель — Сімферополь, але через кілька місяців потрапила під скорочення.

Олена знайшла роботу кухарем у Львові, паралельно заочно навчалася на кафедрі екології Львівського держуніверситету безпеки життєдіяльності ДСНС України. У листопаді 2013 року сестри вирішили їхати на Майдан до Києва. Батькам не розповідали про це до останнього, аби не хвилювати.

«Я ж їх не пускала на Майдан. Але хіба втримаеш? Поставили перед фактом», — пригадує мама дівчат, пані Віра. Після Революції гідності Олена закінчувала університет і поринула в роботу, їздила на заробітки. Всі гроші вкладала в рідний дім. У 2015-му вирішила вступити до лав Збройних сил України. Згодом зізналася рідним, що тричі ходила до військкомату, та її все не брали на службу. За четвертим таки взяли.

«Вона сказала, що вже підписала контракт. Наче відро холодної води вилила на голову. І що вдієш? Кричи не кричи! Але хіба я її втримала б? Вона в нас така була вперта! Захоче — зробить, як вирішила», — розповіла Віра Созонок.

Спочатку Олена була польовим кухарем у зоні АТО. Згодом отримала зван-

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Володимир ВЛАСЕНКО — боєць із села Журавники, що на Горохівщині;
Юрій МАХНЮК — військовослужбовець із міста Ковеля;

Сергій ЯРМОЛЬСЬКИЙ — боєць із міста Луцька;
Андрій ЗУБЕЦЬ — боєць із села Любитів Ковельського району;

Олександр НЕСТЕРЧУК — уродженець міста Камінь-Каширського, останнім часом мешкав у Червонограді на Львівщині;

Олександр БОНДАРУК — боєць із села Озеряни, що на Турійщині;

Андрій ЗІМИЧ — боєць із селища Торчин Луцького району;

Дмитро ЗІМИЧ — боєць із села В'язівне Камінь-Каширського району;

Богдан НЕВІРКО — боєць із селища Голоби Ковельського району;

Юрій ГОЛОВАЧ — боєць із міста Луцька;

Валерій КУЖЕЛЮК — боєць із міста Луцька.

Петро ДЕМ'ЯНИК — боєць із села Осівці Камінь-Каширського району;

Віктор ПАСІК — боєць із села Велика Глуша, що на Любешівщині;

Едуард ДРАЧЕВ — боєць із селища Маневичі.

Володимир НЕРОДА — боєць із міста Луцька (уродженець села Мощаниця, що на Ківерцівщині).

■ Прямая мова**«Ми не маємо померти, як герої. Ми мусимо вбити чудовисько»**

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Ірина ГЕРАЩЕНКО, народний депутат від фракції «Європейська Солідарність», про висновки після відвідування передової:

«Позитив:

- зарплати і виплати виплачують вчасно;
- годують гарно;
- армія мотивована;

- ворог деморалізований, про що свідчать і перехоплення розмов окупантів;

- населення любить ЗСУ, і це не порівняти з настроями-2014.

Негатив:

- зимову форму ще тільки обіцяють, в дійсності поки що ніхто її не отримав;
- потрібно набагато більше зброї: від мінометів і снарядів до важкої, наступальної;
- 7 місяців війни – це виснажує, і хлопці мріють бодай про коротку відпустку, аби побачити родини. Зараз, будемо відверті, це більше залежить від командира й семейних обставин. Важливо такі короткотермінові відпустки врегулювати законодавчо;
- потребує змін закон про тероборону, де важливо прописати новий функціонал, а отже, і нові можливості штатної сітки і переозброєння».

Віктор ТРЕГУБОВ, журналіст, про місію сучасних українців:

«Нам випало жити в унікальний час та звершувати неповторну місію.

Наше завдання – підвести ризику під суперечкою тривалістю у сотні років.

Від нас потрібно не просто бути гідними пращурів. Нам треба бути кращими за них. Впоратися там, де не впорались вони, і не перекладати роботу на прийдешні покоління.

Ми не маємо померти, як герої. Ми мусимо вбити чудовисько, відірвати йому щелепу, забити осиковий кілок не скажу куди та поглумитися над трупом. Як герої. Або як люди з добрим почуттям гумору.

Ми маємо увійти в історію як переможці і стати найкрутішою нацією початку XXI сторіччя.

І знаєте що?

У нас виходить».

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, про рішення Генеральної асамблеї ООН, яка засудила незаконні референдуми, проведені Росією на тимчасово окупованих територіях України (143 – за, 5 – проти (росія, білорусь, сирія, північна корея, нікарагуа), 35 – утримались. – Ред.):

«Вдячні 143 державам, які підтримали історичну резолюцію Генасамблеї ООН «Територіальна цілісність України: захист принципів Статуту ООН». Світ сказав своє слово – спроба анексії рф нічого не варта і ніколи не буде визнана вільними націями. Україна поверне всі свої землі».

Еліна СВИТОЛІНА, відома українська тенісистка, яка днями вперше стала мамою, про ракетні атаки росії на українські міста:

«За два дні росія випустила по нашій Батьківщині понад сотню ракет і дронів-камікадзе. Київ, Харків, Одеса, Львів, Запоріжжя, Суми, Кривий Ріг, Дніпро... Ворог злиться через власну слабкість на фронті, мстить невинним мирним жителям, які просто ходять на роботу і водять своїх дітей до школи. Хочу наголосити, що жодні ракети, обстріли й атаки українців не зламають: росіяни можуть відібрати наші будинки та цілі вулиці, але не нашу гідність, мужність і волю до свободи. Ми захищатимемо Україну. Ми боротимемося, поки не переможемо».

СОЛДАТ російських терористичних військ, про «заградзагони» (із перехоплення ГУР, мовою оригіналу. – Ред.):

«У нас зеков привезли с тюрми. Их куда-то завели вперед-вперед. А мы сидим, как заградотряд: если кто назад побежит – замочим. У нас так поставлено: мы сидим вторые, охраняем первых, сзади нас ещё линия. Туда тоже не вернётся. То есть, убежать нереально – свои пристрелят».

Христя ФРИЛАНД, віцепрем'єрка Канади, яка має українське походження, вважає, що росію необхідно виключити з «Великої двадцятки», Міжнародного валютного фонду та Світового банку:

«Зустрічі МВФ та Світового банку – це зустрічі пожежників, тобто міністрів та голів центральних банків, чия робота полягає у захисті світової економіки. А росія прямо зараз є палієм. Тож росія не мала бути присутньою на засіданнях МВФ. Паліям не місце на зборах пожежників».

■ Все для фронту, все для Перемоги!**Армія потребує якісної броні: як волонтерам вдалося купити бронемашини в Італії**

Фонд Порошенка та ГО «Справа громад» стали першими неурядовими організаціями з України, які отримали експортну ліцензію на бронетехніку з країни – члена НАТО. Петро Порошенко в інтерв'ю телеканалу «Прямий» під час поїздки на фронт розповів, що укласти контракти на закупівлю бронетехніки в Італії вдалося завдяки підтримці уряду Драгі та посольствам двох держав

Ольга СОКОЛОВА

14 жовтня, в День захисників та захисниць України, Петро Порошенко привіз вантажівки, дрони, генератори та буржуйки у десантно-штурмову бригаду, яка два місяці тому отримала 11 італійських бронемашин «Шилд». Він зауважив, що машини добре себе показали в умовах контрнаступу.

«В умовах бойової експлуатації час, коли живе броньована техніка, вимірюється хвилинами. І те, що всі «Шилди» залишилися, незважаючи на активну участь у бойовій операції і надзвичайно складні умови використання, дуже круто – значить, ми поставили хорошу якість. І те, що наші десантники – а вони не надто ласкаві щодо ворога і техніки, – дуже їх хвалили, задля цього варто жити. От не більше і не менше».

Фото із сайту eurosolidarity.org.

«Те, що всі «Шилди» залишилися, незважаючи на активну участь у бойовій операції і надзвичайно складні умови використання, дуже круто – значить, ми поставили хорошу якість».

«Загальна сума допомоги, яку Фонд Порошенка та ГО «Справа громад» відправили на передову, перевищує 17,5 млн грн.»

– зазначив Порошенко.

Як відомо, Фонд Порошенка та ГО «Справа громад» стали першими неурядовими організаціями з України, які отримали експортну ліцензію на бронетехніку з країни – члена НАТО.

«У нас була допомога посла Італії в

Україні. І посла України в Італії. І особисто прем'єр-міністра Італії Маріо Драгі, який дав доручення прискорити видачу. І ми отримали це в рекордно короткі терміни. Я просто прошу Господа, щоб уряд Італії, який зараз буде сформований, підтримав ці традиції, які були запроваджені урядом Драгі: проукраїнські, рішучі, з передачею зброї, – каже Порошенко і додає: – Нам ще багато чого треба отримати в Італії. Включно з протиракетною, протиповітряною зброєю і засобами радіоелектронної боротьби, які на сьогодні визначають хід війни».

Тим часом

Петро Порошенко з волонтерами ГО «Справа громад» підготували подарунки для ЗСУ. 14 жовтня великий вантаж привезли у бригади вздовж лінії фронту. Серед подарунків – 10 автівок DAF, пікапи, десятки дронів, генераторів, сотні буржуйок, а також рації, комплекти зимового одягу, спальні мішки і спеціальна польова лазня – мобільний комплекс із пральними машинами та душевими. Загальна сума допомоги, яку відправили на передову, перевищує 17,5 млн грн. ■

■ Молодці!**ЗСУ вперше у світі знищили новітню російську зенітно-ракетну систему**

Мова про багатфункційний радар управління вогнем 92Н2Е зенітно-ракетної системи С-400 «Тріумф» (на фото)

Василь КІТ

Ії російські розробники позиціонували як практично невразливу, однак українські воїни змогли знищити С-400, коли вона перебувала у розгорнутому стані.

Як повідомив журналіст Юрій Бутусов, блискучий

успіх ЗСУ визнали навіть у росії, де сповістили про ліквідацію оператора розрахунку радіолокаційної станції під час удару українських воїнів. Згідно з некрологом, лейтенант армії рф Андрій Граков із міста Батайськ Ростовської області був оператором розрахунку БРЛС на С-400.

Нагадаємо, що ця система пе-

ребує на озброєнні Туреччини та Індії. Вона має вражаючі характеристики. БРЛС, зокрема, може от-

«Вона може отримувати дані від радарів спостереження та здатна відстежувати до 100 цілей одночасно, а також наводити одночасно до 72 зенітних ракет.»

Фото із сайту youtube.com

Цю смертоносну «махину» російські розробники позиціонували як практично невразливу...

римувати дані від радарів спостереження та здатна відстежувати до 100 цілей одночасно, а також наводити одночасно до 72 зенітних ракет. Юрій Бутусов називає машину 92Н2Е «ядром дивізіону С-400», експортна вартість якого сягає 500 мільйонів доларів, без неї уся система втрачає боєздатність. І саме її українські воїни знищили. ■

■ Так їм і треба!

Бійня на російському полігоні: підполковник назвав Аллаха боягузом

У селі Солоті Белгородської області кілька мобілізованих розстріляли товаришів по службі

Василь КІТ

Реальна кількість убитих російських солдатів може сягати трьох десятків. Серед розстріляних — підполковник Андрій Лапін, який, імовірно, й спровокував конфлікт, образивши релігійні почуття військовослужбовців-мусульман. За словами очевидців, частина мобілізованих таджиків заявила, що це не їхня війна. «Аллах, значить, боягуз, якщо він не дозволяє воювати за ту країну, якій ти присягнув», — відрізав Лапін.

Фото із сайту zhitomir-online.com.

Недарма в народі кажуть: «Найкращий москаль — мертвий москаль!»

Троє таджиків попросили своїх одновірців-мусульман відійти вбік, убили Лапіна і почали безладно розстрілювати інших солдатів.

Бійня розпочалася через півтори години після цієї словесної перепалки, коли мобілізованих вивели на стрільбища. Троє таджиків попросили своїх одновірців-мусульман відійти вбік, убили Лапіна і почали безладно розстрілювати інших солдатів. Розправу припинив прапорщик Семенов, який

з пістолета застрелив двох нападників. Третьому вдалося втекти.

Росія — справжня тюрма народів. Завоювавши одну націю, Москва використовує її для загарбання іншої. Україна покладе нарешті цьому край, і всі поневолені народи РФ отримають свободу. ■

■ От сволота!

Поки син воював у ЗСУ, батько наводив російські ракети на Харків

Українські спецслужби викрили агентурну мережу зрадників, які допомагали країні-агресорці

Василь КІТ

Вони діяли на замовлення російської військової розвідки — ГРУ. Як повідомили в Службі безпеки України, організували схему два жителі Харківської області. Причому

син одного зі зрадників зараз воює з рашистами у складі ЗСУ.

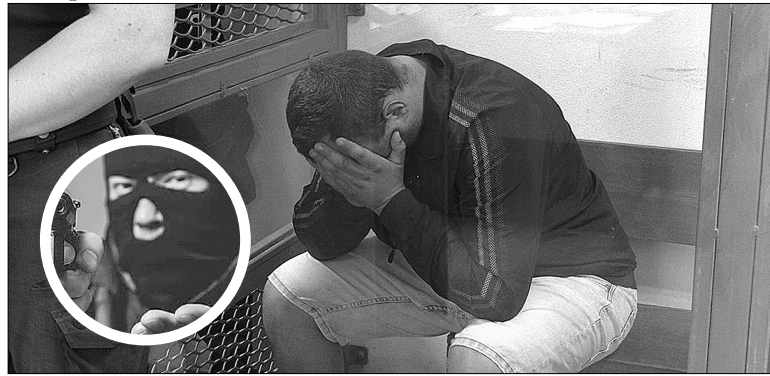
Пособники ворога, зокрема, збирали та передавали інформацію про дислокацію Сил оборони України та військової техніки, займалися коригуванням та звітували про результати завдання ракетно-артилерійських ударів росії по об'єктах, «полювали» за ракетними системами HIMARS. Зловмисники сформували пул

інформаторів із кола знайомих та друзів. У месенджерах вони створили спеціальні групи, де, маскуючись «побутовими розмовами», дізнавалися про результати прильотів по об'єктах, а також про пересування української військової техніки, її кількість та види.

Обидва чоловіки погодилися на співпрацю з РФ з ідеологічних міркувань та через обіцянки «високих посад» у разі окупації регіону. За кожну порцію інформації вони отримували гроші. Один з агентів зараз перебуває на окупованій території, саме його син воює в ЗСУ. Іншого колаборанта співробітники СБУ вже затримали. ■

■ Кримінальне чтиво

Фото із сайту suspilne.media.

«Я вбивати не хотів. Каюсь у тому, що зробив, прошу пробачення у рідних».

Поліцейський-убивця більше не вийде з-за ґрат?

Цьогоріч зранку 19 липня в магазин на вулиці Карнаухова у Рівному зайшов чоловік із закритим обличчям, взяв у заручники касирку, підійшов із нею до пункту обміну валют та вимагав у працівниці віддати йому гроші. При цьому погрожував пістолетом

Юлія АВДЄЄНКО, suspilne.media

У момент погрози ззаду на нього накинувся чоловік власниці магазину, член добровольчого формування Рівного Роман Ніколайчук. Під час сутички нападник завдав йому декількох ударів, вистрелив і втік. Потерпілий помер на місці...

Поліція почала спецоперацію, затримати підозрюваного вдалося майже на адмінмежі Рівненської та Львівської областей. Слідство встановило, що причетний до злочину Микола Полюганіч — працівник поліції зі Львівщини, який, імовірно, міг піти на пограбування обмінника через борги.

21 липня затриманий у суді заявив:

— Я вбивати не хотів. Каюсь у тому, що зробив, прошу пробачення у рідних.

Поліцейський працював у роті особливого призначення. Його адвокат просив суд про альтернативний запобіжний захід та можливість застави. Натомість обвинувачення наполягло на триманні під вартою, бо серед ризиків — переховування від слідства та можливий вплив на свідків. Тож суд узяв Полюганіча під варту,

можливості застави не передбачив. Коментувати будь-що журналістам підозрюваний відмовився.

Наразі 27-річний чоловік перебуває під вартою, а обвинувальний акт скерували до Рівненського міського суду, повідомила речниця прокуратури Оксана Жужельська.

Слідство заявило, що причетний до злочину Микола Полюганіч — працівник поліції зі Львівщини, який, імовірно, міг піти на пограбування обмінника через борги.

«Йому інкримінують умисне вбивство з корисливих мотивів, розбій, вчинений в умовах воєнного стану, а також незаконне поводження зі зброєю, зберігання і перевезення наркотичних засобів, захоплення заручниці та незаконне заволодіння транспортним засобом», — зазначила вона.

За сукупність таких злочинів передбачене довічне ув'язнення. ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: volyn476@gmail.com

Тел.: (0332) 28-39-32, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 –

Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети»**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги – **80 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **30 грн + 10 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продам трактори Т-25, МТЗ, «Джон Дір», зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі (навісні та причіпні), саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайни, навантажувачі (фронтальні та телескопічні), гноєрозкидачі, розкидачі мінеральних добрив, шпигат «Юта», ґрунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні котли «DEFRO», різну с/г техніку. Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.
- Куплю трактор Т-25 в будь-якому стані. Тел. 050 95 30 249.

- Продам сівалку зернову СЗУ-3.6 м, плуг 5-корпусний (Унія), 2-секційну дискову борону, культиватор «Резидент» (5.6 м). Тел. 098 52 21 249.
- Куплю електродвигун 2-4 кВт, 1000 об. хв., можна двигун-барабан. Тел.: 068 56 40 474, 050 61 07 082.

РІЗНЕ

- Продам жом, торфобрикети, дрова, пісок, відсів, щебінь різних фракцій, цеглу (з доставкою). Тел. 050 37 81 998.
- Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні. Доставлю. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.

- Продам жом з Гнідавського цукрового заводу (доставка автомобілем ЗІЛ-самоскид, не більш як 50 км від Луцька), а також дрова (рубані, чурки, метрові, обрізки, твердих та м'яких порід), пісок, щебінь, цеглу, відсів, чорнозем, гній, торфокрихту, землю на вимостку, бій, вивезу будівельне сміття. Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат» та екскаватором. Тел.: 099 62 16 400, 068 20 84 863.

- Продам жом, торфобрикети, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

- Продам жом, торфобрикети, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

- Продам жом, торфобрикети, цеглу (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, цемент, глину, торфокрихту, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.
- Куплю телят (від заготівельників). Ціна договірна. Тел. 097 49 24 732.

- Купую постійно корів, биків, коней, лоша, свиней. Тел. 098 64 01 110.

- Продам жом, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикети, пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

ПОСЛУГИ

- Виготовляю кольорові металеві штахети у будь-якому кольорі — матові, глянцева, під світле та темне дерево (шир. — 10, 11, 13 см), а також штахети горизонтального типу до 3 м, капелюхи на стовпці, парапети на фундамент, ринви, труби кольорові та оцинковані. Доставка. Тел.: 096 12 92 588, 050 64 46 840.
- Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив водостоків, утеплення фасадів, виконую бетонні роботи. Тел. 098 39 05 559.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

- Загублений додаток до диплома бакалавра (ВС № 32452487), виданий 27.06.2007 р. Волинським державним університетом імені Лесі Українки на ім'я Юрлов Олексій Володимирович, вважаю недійсним.
- Втрачене посвідчення учасника бойових дій серії УБД, № 165884, видане 19.10.2017 року на ім'я Плузніков Анатолій Вікторович, вважаю недійсним.

Увага! Оголошення приймаємо за новою редакційною адресою: м. Луцьк, вул. Ковельська, 2 (4-й поверх).

Резонанс**Чи добуватимуть нововолинські гірники вугілля?**

Упродовж трьох тижнів був паралізований видобуток палива на шахті №9 «Нововолинська». «Бужанська» теж працює безрезультативно. Чи тільки кадрові перестановки цьому перешкоджають?

Алла ЛІСОВА

«МІНІСТЕРСЬКІ» ДИРЕКТОРИ НЕ СІЛИ В КЕРІВНЕ КРИСЛО

Наша газета вже повідомляла, як ще наприкінці липня шахтарі копальні №9 «Нововолинська», яка, хоч і переведена в третю групу, але ще добувала вугілля, не пустили на роботу нового керівника Віктора Геращенка з Донбасу. Вони дорікали прибулому керівникові шахти неефективним виконанням обов'язків, а також фінансовими зловживаннями на «Бужанській», де він раніше працював головним інженером. Гірники звернулися до міністра енергетики України Германа Галуценка з вимогою скасувати наказ, і це невдовзі було виконано. Тоді уряд призначив новим генеральним директором ДП «Волиньвугілля» Миколу Шекеру, який раніше керував вугільним підприємством у Лисичанську.

Керівник «дев'ятої» Володимир Юрків пішов на лікарняний. Та, очевидно, він не влаштував профільне відомство, бо невдовзі, 5 вересня, вийшов новий наказ про призначення ще одного в.о. директора копальні – Сергія Троцька із селища Соснівка, що на Львівщині. Але й цей не сів у керівне крісло, бо шахтарі запротестували.

Через кілька днів новопризначений керівник з «тітушками» та юристом приїхав на підприємство, і йому вдалося забрати з директорського кабінету документацію й ноутбук. Не обійшлося без поліції, коли було заблоковано в'їзд на шахту. Дійшло до того, що гірники на знак протесту через наміри міністерства, як вони зазначали, нав'язати нового керівника, відмовилися спустатися у вибій і вимагали

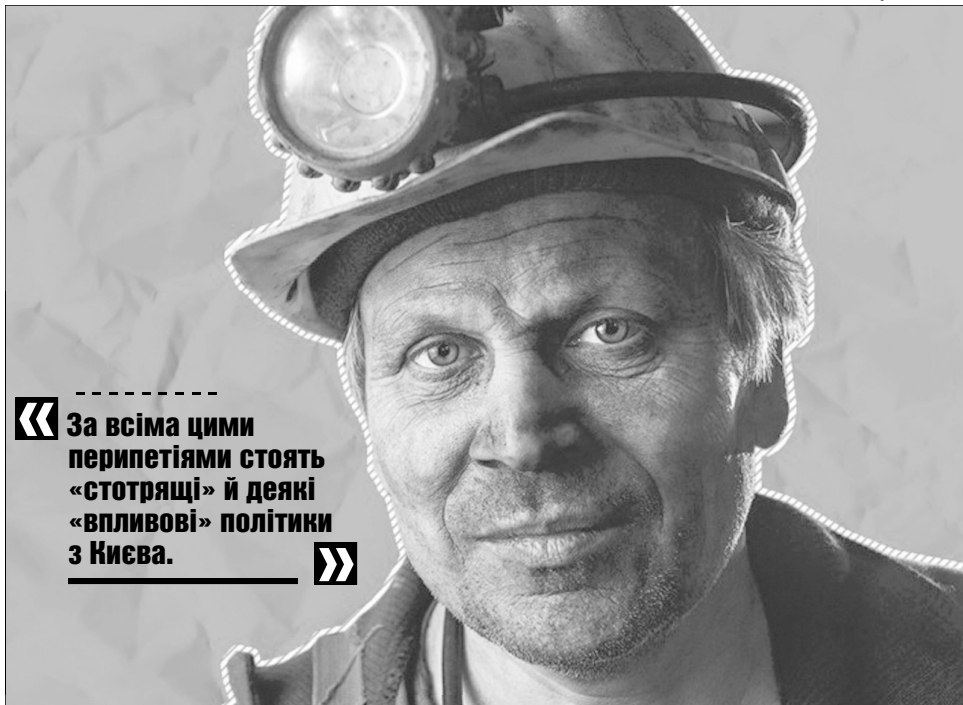

Foto із сайту slovoidilo.ua

«За всіма цими перипетіями стоять «стотрящі» й деякі «впливові» політики з Києва.»

Копальня №9 простоювала три тижні.

скасувати рішення про призначення. 243 працівники підписали заяву, в якій виклали свою позицію, на ім'я міністра енергетики Германа Галуценка та директора департаменту вугільної промисловості Андрія Синука.

Для врегулювання ситуації на вугільне підприємство прибули перший заступник голови Волинської обласної військової адміністрації Сергій Мовенко та начальник районної військової адміністрації Юрій Лобач, які провели нараду з

шахтарями. Вислухавши обидві сторони, представники влади дійшли висновку про необхідність усунення конфлікту для якнайшвидшого відновлення роботи. А вже шахта простоювала три тижні.

ВУГІЛЛЯ НЕМА – А ЗАРПЛАТУ ДАВАЙ

Через кілька днів Міністерство енергетики скасувало і цей наказ. Ось так – не більше й не менше.

Визначити, хто з них у цій ситуації правий, складно. За інформацією надійних джерел, за всіма цими перипетіями стоять «стотрящі» й деякі «впливові» політики з Києва. Оскільки шахта, хоч «іде» на реструктуризацію (читай «закриття» – Авт.), ще здатна добувати якісне вугілля, тож викликає інтерес у певних осіб. Тобто, ласий шматок залишається. До протесту, між іншим, гірники там видавали на-гора майже 2,5 тисячі тонн палива на місяць і нещодавно знов приступили до роботи.

На думку фахівців, вона має ресурси ще на півтора року, хоча, за документами, видобуток вугілля планують завершити вже у вересні цього року. Фінансування на зарплату понад 400 працівників передбачене ще до травня 2023 року, то є сенс продовжити видавати на-гора паливо. І це робити доти, поки не «виберуть» усі лави.

Практично не добувається вугілля і на шахті «Бужанській». Кажуть, там дохазяйнувалися до того, що не мають ні кріплення, ні вибухівки, не працює гірничий комплекс. Деякі профспілкові лідери обнадійливо зазначають, буцімто готується нова лава. Але коли «підє» вугілля – скажати складно.

При тому така «надбудова», як управлінський апарат ДП «Волиньвугілля», досі не ліквідована й успішно «трудиться». Тобто, над кожним працюючим шахтарем – два керівники: свій директор і генеральний директор.

Має замовлення і якісно їх виконує «Волиньвантажтранс», що входить у структуру «Волиньвугілля». Але ж чи спроможне воно витягнути на собі всіх? Тому нічого не залишається, як чекати фінансової підтримки від держави.

Зависло в повітрі питання щодо закінчення будівництва шахти №10, яке ініціював, з огляду на ситуацію на енергетичному ринку, на останньому засіданні правління ЦК профспілки голова Волинського теркому працівників вугільної промисловості Роман Юзефович. Поки що, за слова директора ДП «Дирекція по будівництву об'єктів» Едуарда Кукуяшного, зусилля спрямовані на утримання об'єкта в безаварійному стані. Подані документи для техніко-економічного обґрунтування на предмет вивчення доцільності добування цієї єдиної в Україні шахти, яка зводиться більше тридцяти років. ■

Актуально**Що хворим на рак варто знати про COVID-19 та вакцинацію**

Коронавірус, на жаль, нікуди не зник. Через повномасштабну війну в Україні він лише дещо вивівся з інформаційного поля, але продовжує забирати життя українців

Іванна РУДИШИН

Особливо небезпечною ця недуга є для хворих на рак, адже ці люди мають високий ризик отримати важкі ускладнення. Захиститися від вкрай важких наслідків COVID-19 онкопацієнти можуть за допомогою вакцинації.

Благодійний фонд «СТОПРАК» поспілкувався з онкологами з приводу COVID-19 саме у контексті ракових недуг і пропонує відповіді на поширені запитання.

Керівник Волинського обласного медичного центру онкології Юрій Малімон запевняє: наразі у лікарів-онкологів уже немає сумнівів щодо того, чи варто рекомендувати щеплення від коронавірусу своїм пацієнтам. «Таким людям однозначно треба вакцинуватися!» – наголосує пан Малімон.

Він додає: лише невелика кількість людей може мати алергічні реакції на певні інгредієнти вакцин, тому важливо спочатку звернутися до свого лікаря, якщо у вас коли-небудь була алергічна реакція на будь-яку вакцину або ліки.

• Чи робити щеплення в період активного лікування?

Деякі види лікування (наприклад, хіміотерапія або імунотерапія) можуть зменшити ефективність вакцинації. У цих випадках лікар може рекомендувати зробити вакцинацію між або після лікування. Можливо, доведеться зачекати з вакцинацією, якщо хворому зробили пересад-

«Людам з онкопатологією рекомендують отримати дві основні дози вакцини, додаткову (щонайменше через 28 днів після другої дози), бустерну (щонайменше через 3 місяці від введення додаткової дози), другу бустерну (щонайменше через 4 місяці після першої бустерної дози).»

ку кісткового мозку/стовбурових клітин. Вакцинація не вплине на лікування раку. Щодо найкращого часу для вакцинації проти COVID-19 потрібно порадитися з лікарем.

• Чи потрібна вакцинація тим онкохворим, які вже перенесли COVID-19?

Так. Вакцинація підвищує рівень антитіл, які додатково захищають від повторного зараження. Якщо людина повторно заразиться COVID-19, вакцинація допоможе уникнути смерті та серйозних наслідків.

Людам, які отримували реконвалесцентну плазму або моноклональні антитіла для лікування COVID-19, слід зачекати 90 днів перед вакцинацією.

• Якими вакцинами щеплюватися онкопацієнтам?

Вакцини, що застосовуються, не містять живого вірусу. Тому вони придатні для людей з ослабленою імунною системою, в тому числі онкопацієнтів, що проходять спеціалізоване лікування, тобто хіміотерапію, імунотерапію, гормонотерапію чи радіологію. Будь-яка з наявних в Україні вакцин проти COVID-19 може бути використана для проведення щеплення особам із супутньою онкопатологією незалежно від ситуації, чи перебуває пацієнт в ремісії чи отримує протипухлинну терапію.

• Яким є повний курс вакцинації для людей, хворих на рак?

Повний курс вакцинації від COVID-19 для людей, хворих на рак, включає 5 щеплень (або 4, якщо основний курс – це однодозна вакцина).

Людам з онкопатологією рекомендують отримати дві основні дози вакцини, додаткову (щонайменше через 28 днів після другої дози), бустерну (щонайменше через 3 місяці від введення додаткової дози), другу бустерну (щонайменше через 4 місяці після першої бустерної дози).

• Чому онкохворим рекомендують отримати додаткову дозу вакцини після повного курсу вакцинації?

Додаткову дозу вакцини рекомендують людям з тяжкими хворобами, в яких міг не сформуватися належний імунний захист після двох щеплень. Додаткову дозу можна отримати щонайменше через 28 днів після другої дози вакцини (або першої дози для вакцини Janssen) проти COVID-19. Оптимально ввести її протягом трьох місяців після другої дози. Додаткову дозу вводять тією ж вакциною, що й дві попередні дози. Якщо ця вакцина відсутня, то можлива комбінація вакцин за затвердженими в Україні схемами.

• Як онкопацієнтам вберегти-ся від коронавірусу?

Переконайтеся, що ви зробили всі щеплення, передбачені повним курсом вакцинації для цієї категорії людей; уникайте закритих багатолюдних приміщень; дотримуйтеся соціального дистанціювання; регулярно мийте руки і не торкайтеся обличчя; використовуйте антисептики; за можливості працюйте дистанційно; зачекайте 14 днів після останнього щеплення COVID-19 іншої людини, перш ніж мати з нею тісний контакт; провітрюйте своє помешкання; попросіть друзів і родину пройти швидкий тест на антиген, якщо знаєте, що тривалий час будете з ними у тісному контакті, а також наголосіть своєму близькому оточенню на обов'язковості вакцинації.

Єдина можливість уникнути важкого перебігу коронавірусної хвороби – вакцинація! ■

■ Редакційний щоденник

«Поки ви бігаєте на біговій доріжці, тисячі матерів кожного дня бігають на могили своїх дітей»

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього часу заслужений журналіст України Катерина ЗУБЧУК

...ЧОМУ МОЛОДА ЖІНКА-МАМА НЕ ПОКИНУЛА З ДОНЬКАМИ СВОГО СЕЛА, КОЛИ ПОЧАЛАСЯ ВІЙНА

З Русланою Сидорук ми познайомилися навесні цього року — на третьому місяці повномасштабного вторгнення росії в Україну, коли я готувала репортаж із села Мельники, що на Шаччині. Навпростець до білорусі, як розповідала жінка, — чотири кілометри. За її словами, після 24 лютого багато дружин прикордонників виїхали з дітьми, зокрема до Польщі. А в їхній сім'ї навіть мови не було про те, щоб Руслана разом із двома маленькими доньками теж їхала в безпечніше місце. Якось при зустрічі з чоловіком, який охороняє кордон (служить у Пулеметському підрозділі й періодично буває вдома), жінка спитала, чому він не пропонує їй доєднатися до числа переселенців. Він на це відповів питанням: «Ти хочеш у Польщу?». І почув коротке: «Ні!»

Власне, це був період, коли в Мельниках йшло до створення сільського комітету, а Руслана Сидорук, яка нині очолює його, вже тоді проявила себе, бо є активісткою за натурою, й була кандидатом на посаду голови. Тому й мовчав чоловік, оскільки знав, що нікуди вона не поїде, бо «не можна забрати те, чим жінка живе».

А чим вона живе й на що організовує односельців у час війни разом із очільницею громадської організації «Пісочні береги» Марійкою Сидорук, можна прослідкувати за дописами на фейсбук-сторінці Руслани. Навесні, вважає, всі жителі, зокрема жіноцтво, Мельників стали волонтерами — плели маскувальні сітки, ліпили вареники, смажили різні смаколики (як закінчувалася одна робота, то люди казали: «Руслана, придумай ще щось»). Влітку провели благодійний захід і зібрали 50 тисяч гривень для Збройних сил України. А вже восени активістам села вдалося здійснити ще один задум — назбирати 120 тисяч на автомобіль для свого військового-земляка Анатолія Жабича. І коли недавно й зателефонувала Руслана Сидорук й повела мову про те, чи не розчарувалася в роботі, за яку взялася на громадських засадах, то почула: «В сільському комітеті 15 чоловік. І всі — молоді. Буває, питає хтось, що вам, мовляв, з того? Відповідь одна: нам дороге наше село, в нас є плани жити тут, і ми хочемо, аби нашим дітям воно теж

Голова сільського комітету села Мельники Руслана Сидорук: «Нам дороге наше село, і ми хочемо, аби й нашим дітям воно теж полюбилося».

полюбилося». Це ж починається з елементарного — аби у Мельниках дороги мали належне утримання, сміття вчасно вивозилося...

А стосовно того, що після 24 лютого не поїхала нікуди, жінка сказала: «Якщо ти на своїй землі, а твій чоловік служить на кордоні, захищає тебе й дітей, то інакше бути не може. Я навіть не уявляю, як могла б жити десь за кордоном. Тим більш — на пляжі лежати й відпочивати, знаючи, що в цей час хтось загинув, що горе прийшло в якусь волинську, українську родину».

... НЕ ВСІ МАЮТЬ ПОВАГУ ДО ТИХ, КОМУ ЗАРАЗ ДУЖЕ БОЛИТЬ

Про свою героїню з прикордоння я згадала, коли натрапила в соцмережах на допис, який, як мовиться, зачепив: «Вже просто нудить від постів із країн, котрі щиро прийняли українців як біженців, зі словами: «Це найкраще літо в моєму житті». Найкраще? Дійсно найкраще! Бо ти пристосуванець, який нічого в житті не бачив і скористався війною, щоб на шару пожити за кордоном. Вишиванку вже вибрали, в якій повернетесь з іншої країни після Перемоги?.. Люди, ви досі думаете, що у війну всім дуже цікаво дивитися, як ви дупи в спортзалі качаєте? Чи, може, які нігтики у вас будуть найближчі два тижні? Я розумію, що життя триває і потрібно радіти кожній миті. Але рекомендацію психологів «Не треба зациклюватися на війні» дехто сприйняв аж занадто буквально. Вам так не здається? Звичайно, радійте, танцюйте, їжте, живіть і насолод-

жуйтесь життям, але робіть це тихіше. Майте повагу до тих, кому зараз дуже болить. Бо поки ви бігаєте на біговій доріжці, тисячі матерів кожного дня бігають на могили своїх дітей. Тим, хто щойно прийшов з поминок, де їв коливо, зовсім не цікаво, яку страву ви сьогодні дегу-

«Вже просто нудить від постів із країн, котрі щиро прийняли українців як біженців, зі словами: «Це найкраще літо в моєму житті». Найкраще? Дійсно найкраще! Бо ти пристосуванець, який нічого в житті не бачив і скористався війною, щоб на шару пожити за кордоном.»

стували в ресторані та який вигляд вона мала. Скільки ще людей має загинути, щоб прокинулася людяність у тих, в кого вона ще й досі спить?» Після прочитаного подумала: навіть якби Руслана Сидорук і поїхала для безпеки своїх доньок за кордон і жила у найкращих умовах, у неї, як кажуть, язик не повернувся б сказати: «Це найкраще літо в моєму житті», — бо з думки не йшло б одне: в Україні йде війна.

Такі жінки, як Руслана Сидорук, і за межами України знаходять можливість допомагати захисникам своєї краї-

ни. Так, як зробила це родина Федотових із Луцька. Співучі батьки й четверо їхніх дітей під час концерту у Медзні (Польща), зібрали чотири тисячі злотих для Збройних сил України. Чи «волинська Роксолана» — лучанка Альона Чіні: вона підкорила Туреччину дизайнерським одягом з українською вишивкою, а в час повномасштабного вторгнення росії в Україну в Нідерландах, куди поїхала з донькою, допомагає нашим дітям-біженцям, котрі постраждали від війни. Волонтерка організувала для них уроки малювання, аби їм легше було, залучивши до доброї справи нідерландського художника-волонтера Теуна. А ще продавала дизайнерські сукні зі своєї колекції, аби виручені кошти передати дітям, які через війну в Україні залишилися сиротами. Повагою проймаючись до таких співвітчизниць, які мають у серці повагу до тих, кому зараз дуже болить.

...СЬОГОДНІ ВИДНО, ХТО Є ХТО

Будь-яке випробування оголює, якщо можна так висловитися, суспільство. А тим більш таке, як війна. Стає видно, хто є хто. І, на жаль, у нинішній непростий час нам доводиться переживати моменти, які показують людську мораль. А точніше — антимораль. «Ну як таке може бути?» — реагуємо з обуренням, коли чуємо (читаємо) повідомлення правоохоронців, які свідчать, що і волонтери, на яких ми молимося, бо вони, самовіддано допомагаючи армії, заслужили повагу й авторитет, теж є різні. Хтось примудряється торгувати гуманітаркою й заробляє на війні. Кримінальні справи, порушені за фактами такого злочину, призводять до того, що закордонні партнери, втративши довіру, згортають контракти, а наші захисники на передовій недодержують дуже потрібну підмогу з тилу. Прикро, що у цьому зв'язку не раз фігурували волинські благодійні фонди.

А ще хтось знайшов свою «нішу», на яку з'явився попит, — вивозить за кордон військовозобов'язаних. Ясно, що за великі гроші. Або таке: в Україні заборонили виїзд студентів-чоловіків, які навчаються за кордоном. І все через те, що з'явилося багато липових «оксфордців». Знову ж такі хтось викладав солідну суму за потрібну довідку, відкупляючись тим самим від призову в час воєнного стану, а інший спокушався на такий кримінальний заробіток.

Як тут не згадаєш ось цей історичний факт. Коли затонув британський лайнер «Титанік», на його борту був американський мільйонер, підприємець, письменник Джон Джейкоб Астор IV. Грошей на його рахунках у банках було досить для того, аби побудувати тридцять таких «Титаніків». Але він, зіткнувшись із смертельною небезпекою, вибрав те, що, на його думку, було морально правильним: поступився місцем у рятувальній шлюпці двом переляканим дітям. І ще ряд багатих людей, як стверджують дослідники загибелі корабля, вважали за краще залишитися без свого багатства й навіть життя, ніж поступитися моральними принципами.

Кому знайомий художній фільм про найтрагічнішу катастрофу ХХ століття, скаже, що не треба так ідеалізувати. Справді, всі ми бачили й інше: як багаті чоловіки з першокласних розкішних кают висаджували жінок і самі займали рятувальні місця — певно ж, підкупивши когось із відповідальних за евакуацію. Просто наразі не їх хотілося б ставити за приклад. ■

P E K Л A M A

Блоки від виробника
СТІНОВИЙ БЛОК

з дном — 20x20x40
без дна — 20x20x40

ПЕРЕСТІНОЧНИЙ БЛОК 20x10x40 20x12x40

ОПАЛУБНИЙ БЛОК 20x30x40; 20x20x40

066 897-96-96
067 116-11-44

ПРОДАЮ
ПИЛОМАТЕРІАЛИ
(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (туалети, альтанки, та інше). Доставка.

Тел.: 0991813332, 0976492371.

ВСЕ ДЛЯ
ОПАЛЕННЯ!

Монтаж та обслуговування.

Тел.: 0663077303, 0961126064.

Вітаємо!

Братство ветеранів ОУН-УПА Волинського краю щиро вітає з віковим ювілеєм, який відзначила 15 жовтня, ветерана національно-визвольної боротьби українського народу, жительку Луцька

Ганну Кіндратівну ЛИХАЧ.

Шановна ювілярко, зичимо вам здоров'я, многая щасливих літ та Божого благословення. Ви багато пережили на своєму віку: боротьба за Україну в лавах УПА, арешт, брали участь у повстанні політ'язнів у Норильську. Спасибі за вашу віру і боротьбу за вільну Україну, яка є і вічно існуватиме на цій благословенній землі.

Слава Україні!

Добра справа

Фото з архіву Ігора ТРОФИМОВИЧА.

Босць Іван Мазурок на фронт повернеться на цьому новому автомобілі.

Нововолинська «Фелічита» подарувала ЗСУ позашляховик

Упродовж місяця в ресторані, що розташований у центрі шахтарського міста, тривала благодійна акція. В цьому закладі підготували спеціальне меню, а кошти від продажу страв із нього мали спрямувати на потреби наших воїнів

Роксолана ВИШНЕВИЧ

Така нагода трапилася, коли в місто приїхав один із бійців нашої 14-ї Князівської бригади Іван Мазурок і розповів, що їм потрібен позашляховик. Про це свідчило й розбите авто, яким військово-контрабандистам вдалося втекти з короткотермінової відпустки.

У результаті добродійного заходу «Фелічита» виручила більше ста тисяч гри-

вень на придбання необхідного транспортного засобу. Знайшли такий без проблем, перефарбували, технічно підготували — і відправили на передову.

Власник ресторану Ігор Трофимович також передав нашим солдатам приладничого бачення, адже вважає, що перемогу повинні наблизити всі спільно: і на фронті, і в тилу — кожен на своєму місці. ■

РЕКЛАМА

З БАЛЬЗАМОМ БОЛОТОВА ЖИТТЯ ПІСЛЯ 50 ТІЛЬКИ ПОЧИНАЄТЬСЯ

Мене звуть Петро. Після 50 років все пішло шкереберть. Здоров'я почало різко погіршуватися, занепад сил, толком поїсти нічого не можу — одразу важкість у шлунку, часто нудить. Довелося таки піти на обстеження. Діагноз: підвищений цукор і кров'яний тиск, панкреатит... А лікар каже: «Ну а що ви хочете, типова картина для людини за 50». Вийшов з поліклініки, сів на лавку і думаю: «Невже тепер все життя сидіти на таблетках, невже прийшла старість?».

Поки сидів-сумував — не помітив чоловіка, що був поруч та посміхався. Коли помітив — зрозумів, що ми знайомі, та згадати не міг. Почали розмовляти і я пригадав: це колега дружини. Його і не впізнав: рум'яний, схудлий, в настрої — наче 15 років скинув. Я його одразу похвалив. А він мені і каже: «Це все завдяки засобу академіка Болотова».

Виявилось, що Бальзам Болотова — вже 30 років відомий засіб для оздоровлення. І завдяки своєму складу здатен допомогти при багатьох захворюваннях, в тому числі — хронічних!

Вирішив я теж спробувати приймати Бальзам. І жодного разу не пошкодував! Після перших днів прийому стало налагоджуватися травлення, сил стало більше, настрої краще! Через пару місяців — важкості і нудоти немає, тиск і цукор — нормалізувалися!

Тепер знаю: з Бальзамом Болотова життя після 50 тільки починається!

Висн. ДСБЕ №12.2-18-2/23416

поштові витрати сплачує отримувач

*вартість дзвінків згідно з тарифами оператора

УВАГА! Кожному замовнику — брошура Б. Болотова У ПОДАРУНОК.

250 ml	500 ml
320 грн	490 грн

замовляйте телефонами: **(050) 271-28-88**
або ЗАПИТУЙТЕ В АПТЕКАХ СВОГО МІСТА! **(067) 794-25-27**

НЕ Є ЛІКАРСЬКИМ ЗАСОБОМ. ПЕРЕД ВЖИВАННЯМ ПРОКОНСУЛЬТУЙТЕСЯ З ЛІКАРЕМ.

НАЙМУ ДОГЛЯДАЛЬНИЦЮ
з проживанням в селі Луцького району для лежачої жінки після інсульту. У будинку всі зручності. З/п від 300грн/доба. **Тел. 0684091398.**

Найму людей для копання цукрового буряка
Тел. 0962422090.

Невигадана історія

Фото із сайту pixabay.com.

«А у відповідь — тиша».

Знову просила-молила Валентина, а у відповідь чула тишу, яка була красномовнішою за будь-які слова. «Здайся, прошу тебе! Проти кого ти підеш? Ти ж виріс тут. З Тимуром з однієї миски їв. Ти ж усе своїми очима бачив, нічого не змінилось. Здайся, синку!»

Анна КОРОЛЬОВА

Максим мовчав. Слухавку піднімав, був готовий говорити про здоров'я, про погоду, про пташок і парад планет, але щойно мова заходила про найголовніше, — замовкав.

Вона себе картала. Ох, як же вона себе картала за той учинок. Вона ж хотіла для нього якнайкраще! Хіба ж знала, що так усе повернеться?

Максим ніколи не був їй сином, але він був її дитиною ледь не від народження. Валентина не мала дітей. Жили з Дмитром вони гарно, та от діточок у них не було. Для неї рідними стали діти сусідки. Мало не з пелюшок вона їх бавила. Галька залле за комір і може місяцями світу білого не бачити, а Валентина гляділа трьох сусідських діток. Годувала, одягала, навчала. Згодом, коли Галина все ж повиялася світами і знати про себе не давала, малих забрати хотіли, але Валентина із Дмитром змогли, хоч і складно було, оформити опіку над ними.

Максим найстаршим був і найвідповідальнішим. Валентину одразу мамою став називати. Допомогав у всьому. І на городі він перший, і біля худоби. У навчаннях сам не відставав і меншим допомагав.

— Я розумію, мамо, — не раз казав Валентині. — Розумію, що ви нас урятували... Скільки жити буду — пам'ятатиму. Ви наша справжня мама. Я віддядчу. Обіцяю, як тільки виросту — ви ні в чому нужди, мамо, не знатимете.

Він саме школу закінчував, як у село поклонитись місцю вічного спочинку батьків приїхала Валентинина сестра з росії. Рішення прийшло саме собою. Ніби воно вже було і просто очікувало, доки Валентина його озвучить.

«**— Ви, мамо, — сказав в останній розмові, — просто не розумієте нічого. Нам тут усю правду кажуть. Нічого, мамо, звільнимо вас — і ви все зрозумієте.**»

— Ніно, — звернулась до сестри. — Може, ти Максима з собою забереш. Він учитись хоче. Військовим мріє стати. А твій Сашко якраз у військовому інституті працює. Сама бачиш, хлопець толковий. З ним клопоту не матимеш.

Ніна погодилась. Оформлення всіх необхідних паперів зайняло багато часу, але Максим таки здійснив свою мрію — пішов у військовий виш.

— Максимку, — телефонує до нього вкотре. — Знаю, що у вас мобілізація. Я дядька Сашка прошу, Ніну... Тебе прошу, Максиме: не йди сюди.

А він мовчить. Одного разу почав доводити їй щось, запевняти, згадуючи і Русь Київську, і дідів, що щось там захищали... І про світовий порядок, і про історичну справедливість загнув...

— Ви, мамо, — сказав в останній розмові, — просто не розумієте нічого. Нам тут усю правду кажуть. Нічого, мамо, звільнимо вас — і ви все зрозумієте.

Валентина клала слухавку і брала останні фото Тимура, молодшого брата Максимового. Уже сім місяців, як вдома не був. Телефонувє, звісно, але рідко. Про старшого брата навіть чути не хоче, каже, ще під Києвом уся їхня частина його «правду» бачила.

А Валентина вкотре напише своєму старшому синові, сестрі, швагрові. Ну повинен же бути хоч у когось із них глузд здоровий? А у відповідь — тиша.

— Давайте, мамо, про погоду, ваше здоров'я, пташок і сусідку Люсю, — скаже Максим укотре. — Ми вас звільнимо, і ви все зрозумієте самі.

Ніби не її дитина з нею говорила, ніби піднімали, щойно кордон перетнув... ■

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

19 жовтня 2021 року закінчився земний шлях полковника міліції

Леонтія Петровича БАЧИНСЬКОГО.
Відповідального, турботливого батька і дідуса, доброзичливого у стосунках із людьми.

Нехай душа його спочиває у Царстві Небесному, а світла пам'ять про нього назавжди збережеться у серцях рідних і близьких.

Хто знав Леонтія Петровича, пом'яніть добрим словом і щирою молитвою.

Сім'я, родина, друзі.

Волинська обласна організація Національної спілки журналістів України глибоко сумує з приводу передчасної смерті коменданта Оздоровчого центру для журналістів «Світязь»

Степана Петровича ЛЕВЧУКА,
чудової людини, старанного працівника. Висловлюємо щире співчуття близьким, рідним і всім, хто добре знав покійного.

Колектив ТзОВ «Газета Волинь» висловлює щирі співчуття нашій колезі, літературному редактору газети «Волинь» Банаді Олесі Андріївні з приводу тяжкої втрати — смерті мами

Тамари Андріївни ОЛІФЕРОВИЧ.

У цей скорботний час ми сумуємо разом з вами та розділяємо ваше горе. Молимося за спокій душі покійної і просимо Бога дарувати їй Царство Небесне.

■ Слава Березиням!

Фото із фейсбук-сторінки Сергія САВЕЛІЯ.

Відомий мільйонам українців спортивний телекоментатор на своїй сторінці у фейсбукі викладає багато дописів, від яких світ мав би бути добрішим.

А ви вітали тих, у кого на долонях тріщини, як рови?

15 жовтня – Міжнародний день сільських жінок. Уперше його було відзначено у 2008-му, відповідно до резолюції ООН від 18 грудня 2007 року

Сергій САВЕЛІЙ, спортивний телекоментатор, заслужений журналіст України, уродженець села Кулажинці Гребінківського району Полтавської області

На жаль, ні моя мама, ні тьотя Галя (на знімках я дорослий з мамою і маленький з тьотею) не встигли його відзначити... Якраз у 2008-му їх не стало (мама — у травні, тьоті — у серпні), світла їм пам'ять...

Коли їх батько, мій дід Антон, у 1943-му загинув на фронті, мамі було 16, а тьоті — лише 4...

...Поки чоловіки ще були на війні, та й після війни, яку тільки важку роботу доводилося виконувати в колгоспі мамі... А пізніше — уже ланка, це полоття, проривання і копання буряків. Я після школи, а частенько й замість школи на велосипед — і в поле. Висмикувати підкопані буря-

ки, скидати в купи, а потім, почищені мамою, обкопувати в купах землею, бо їх же не зразу везли на завод, то треба, щоб і не в'яли, і заморозки не прихватили... А у мами ще й страшна екзе-

з вітром, сонцем, водою, курявою... У селі, у колгоспі!.. Батько з гіркою іронією жартував: «Може, в сільмазі візьмуть печення перебірять...»

...Тьотя Галя після 7 класів у чотирнадцять пішла свинаркою на ферму, а потім — дояркою, і аж до пенсії. Я завжди, ідучи до школи повз Дошку пошани біля контори, з гордістю дивився на портрет кращої доярки колгоспу, моєї рідної тьоті Галі...

А ще й домашнє хазяйство — корова, порося, кури, качки, кролі... А ще й діти...

...Пишу і плачу... Світла пам'ять вам, мої рідні сільські трудівниці!

P.S. А на які світлини ви не можете дивитися без сліз? Напишіть нам: volyn.pova@gmail.com або 43016, вул. Ковельська, 2, м. Луцьк Волинської області (чи просто зателефонуйте — (0332) 780-770). ■

«Тьотя Галя після 7 класів у чотирнадцять пішла свинаркою на ферму, а потім — дояркою, і аж до пенсії.»

ма на руках, тріщини, як рови, на долонях. Дають третю групу інвалідності, ланку меншу. А через кілька років державі не вистачало платити 12 рублів 80 копійок пенсії, знімають групу, переводять на легку працю, не пов'язану

■ На злобу дня

Фотоколаж із сайту lga.net.

Пригадуєте: «Не плаче, дїду, не плаче, бабо, я знесу ще вам яєчко — не просте, а золоте»? А буде ще дорожче!

Їх величність... яйця

Тепер кожен, хто йде у продовольчий відділ, згадує казочку про Курочку Рябу

Iryna Smoliuk (Ірина СМОЛЮК)

«На найпочеснішому і найбезпечнішому місці сьогодні з села їдуть... їх величність яйця.»

Закутані, у мене на руках. Тримала їх ніжно і бережно. Всю дорогу питала, чи їм добре, чи зручно, чи не заколисує? Зверталася з повагою, на Ви.

...Тепер упевнено можу сказати, що в нашому селі нема бідних людей. У кожного біля хати бачила курник».

«Тепер упевнено можу сказати, що в нашому селі нема бідних людей. У кожного біля хати бачила курник.»

P.S. Цей іронічний пост — про те, що від Великодня до Покрови ціни на яйця зросли утричі: тепер навіть на продовольчому ринку десяток коштує щонайменше 60 гривень (є і за 80). До того ж аналітики прогнозують, що це ще не межа... ■

■ Золоті слова

Фото із сайту dailymail.co.uk.

Відмовитись від фати було її свідомим вибором, аби «закликати дівчат не соромитися будь-яких естетичних вад на своєму тілі».

«Пишатися чи соромитися слід лише свого розуму»

Принцеса Євгенія, онука англійської королеви Єлизавети II, на власне весілля одягла сукню, через яку було видно шрам на спині після проведеної в дитинстві операції з усунення деформації хребта

INSPIRATION

Коли її запитали, чому вона не одягла плаття, яке б приховало хірургічні шрами, вона відповіла: «Я закінчила Оксфорд, захистила докторську дисертацію в трьох різних галузях. Я знаю 5 мов.

І ви кажете мені про шрами та дефекти після старої операції?!

Пишатися чи соромитися слід лише свого розуму. Більше нічого іншого.

Я зробила це, щоб віддячити медпрацівникам і закликати дівчат не соромитися будь-яких естетичних вад на своєму тілі.

Ваша справжня краса — у вашій моралі, людяності та доброті». ■

■ Пряма мова

Мирослав СИМЧИЧ, легендарний сотенний УПА, якому у 99 років на Покрову Володимир Зеленський присвоїв звання «Герой України», про москалів:

Це не наш брат, а це наш кат! Господь Бог зібрав усе зло із цілого світу і всадив у душу москаля. Був Іван Грозний — били нас, був Петро Перший — били нас, прийшов Сталін — били нас, прийшли білі — далі б'ють. Таких підлих ворогів, як має Україна, ніхто не має. З москвою вести боротьбу дипломатичним способом неможливо, бо москаль бреше ліпше всіх. Недарма в народі було таке прислів'я: «Бреше, як москаль». Я їх психологію дуже добре вивчив, бо перебував з ними 32 роки, 6 місяців і 3 дні.

■ Для душі

У тебе є той, хто ніколи не зрадить...

Завжди вір у себе і нікому не дозволяй підривати цю віру

Аромат КАВИ

Якщо від тебе хтось відвернувся, то так треба. Життя — це просто нескінченна річка людських душ, зустрічей, розмов та розлук.

Люди приходять — люди йдуть, люди поспішають вимовляти клятви в любові і вірності, а потім ти бачиш їх спини, що віддаляються від тебе.

Не кричи, не клич назад. Не кляни злим словом навздогін, нехай буде щасливий кожен на свій земний відрізок часу. Не плач за тими, які покинули тебе, вони живі, і слава Богу. Не чекай від людей ніколи нічого, ніхто не повинен бути поряд з тобою вічно, навіть якщо й пообіцяв. Ми при-

«Люди приходять — люди йдуть, люди поспішають вимовляти клятви в любові і вірності, а потім ти бачиш їх спини, що віддаляються від тебе.»

ходимо в цей світ одні і йти теж не будемо за компанію.

А ще усміхайся, обов'язково усміхайся — навіть тоді, коли по обличчю течуть сльози. Особливо тоді. Тому що якщо тобі боляче, то ти живий, значить твоя історія ще не закінчена. І пам'ятай: у тебе є той, хто ніколи не зрадить, — це ти сам. ■

■ Фотобіль

Фото із сайту 0352.ua.

По всій країні «колїна востають сильно аж до земної кори...»

«Горе їде повільно...»

Наталка ШЕПЕЛЬ

Горе їде повільно, Сумні уздовж прапори. Колїна востають сильно Аж до земної кори. Руки — поранені крила... Повітря хїба обїймеш? І серце — чорнозему брила. Не видихнеш. Не вдихнеш А сльози — сухе насіння, Від чорнобривців щем. Так праведне плаче коріння За молодим плущем... Батькові йти несила... «Сину... Прости. Прощай». Мати згортає крила Й кладе йому під коровай. 12.10.2022. ■